

"মৰমৰ সন্তানসকল – পিতাই যি শুনাই,তাৰ চাপ তোমালোকৰ অন্তৰত বহি যাব লাগে,তোমালোক ইয়ালৈ আহিছা সূৰ্য্যবংশী ঘৰত উচ্চ পদ লাভ কৰিবৰ বাবে,সেয়ে ধাৰণাও কৰিব লাগিব"

প্ৰশ্ন: সদায় সতেজ হৈ থকাৰ সাধন কি?

উত্তৰ: যেনেকৈ গৰমত পাংখা চলালে সতেজ কৰি দিয়ে,এনেকৈ সদায় স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰাই থাকিলে সতেজ হৈ থাকিব পাৰিবা। সন্তানসকলে সোধে-স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হওঁতে কিমান সময় লাগে? বাবাই কয়,এক ছেকেণ্ড। তোমালোক সন্তানসকল স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী নিশ্চয় হ'ব লাগিব কিয়নো ইয়াৰ দ্বাৰাই তোমালোক চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হ'বা। স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰুৱাজন সূৰ্য্যবংশী হয়।

ওঁম শান্তি। পাংখাও ঘূৰে আৰু সকলোকে সতেজ কৰে। তোমালোকো স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হৈ বহিলে বহুত সতেজতা অনুভৱ কৰা। স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰীৰ অৰ্থও কোনোৱে বুজি নাপায়,সেয়ে তেওঁলোকক বুজাব লাগে। বুজি নাপালে চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হ'ব নোৱাৰে। স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰীৰ নিশ্চয় হ'ব যে আমি চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হ'বৰ বাবে স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হৈছো। কৃষ্ণকো চক্ৰ লোৱা দেখুওৱা হয়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণ যুগ্ম ৰূপকো দিয়া হয়,অকলশৰীয়াকৈয়ো দিয়া হয়। স্বদৰ্শন চক্ৰকো বুজি পাব লাগিব তেতিয়াহে চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হ'ব। কথাটোতো বহুত সহজ। সন্তানসকলে সোধে যে চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হ'বলৈ কিমান সময় লাগিব? সন্তানসকল, এক ছেকেণ্ড। পিছত তোমালোক হোৱা বিষ্ণুবংশী। দেৱতাসকলক বিষ্ণুবংশী বুলিয়েই কোৱা হয়। বিষ্ণুবংশী হ'বৰ বাবে প্ৰথমে শিৱবংশী হ'ব লাগিব, পিছত বাবাই বহি সূৰ্য্যবংশী বনায়। আখৰটোতো বহুত সহজ। আমি নতুন বিশ্বত সূৰ্য্যবংশী হওঁ। আমি নতুন দুনিয়াৰ মালিক চক্ৰৱৰ্তী হওঁ। স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী অৰ্থাৎ বিষ্ণুবংশী হ'বলৈ এক ছেকেণ্ড সময় লাগে। তৈয়াৰ কৰোতাজন হৈছে শিৱবাবা। শিৱবাবাই বিষ্ণুপুৰী বনাই আৰু কোনেও নোৱাৰে। এইটোতো সন্তানসকলে জানে যে বিষ্ণুপুৰী থাকে সত্যযুগত,ইয়াত নহয়। এইটো হৈছে বিষ্ণুপুৰী হোৱাৰ যুগ। তোমালোক ইয়ালৈ আহিছাই বিষ্ণুপুৰীলৈ যাবৰ বাবে,যাক সূৰ্য্যবংশী বুলি কোৱা। জ্ঞান সূৰ্য্যবংশী আখৰটো বহুত ভাল। বিষ্ণু আছিল সত্যযুগৰ মালিক। তাত লক্ষ্মী-নাৰায়ণ দুয়োজনেই আছে। ইয়াত সন্তানসকলে আহিছে লক্ষ্মী-নাৰায়ণ অথবা বিষ্ণুবংশী হ'বৰ বাবে। ইয়াত আনন্দও বহুত থাকে। নতুন দুনিয়া, নতুন বিশ্বত, সোণালী যুগৰ বিশ্বত বিষ্ণুবংশী হ'ব লাগিব। ইয়াতকৈ উচ্চ পদ আৰু একো নাই,সেয়ে বহুত আনন্দিত হ'ব লাগে।

প্ৰদৰ্শনীত তোমালোকে বুজোৱা। তোমালোকৰ লক্ষ্য উদ্দেশ্যই সেইটো হয়। কোৱা হয় যে এইখন বহুত ডাঙৰ বিশ্ব বিদ্যালয়। ইয়াক কোৱা হয় আত্মিক আধ্যাত্মিক বিশ্ববিদ্যালয়। লক্ষ্য-উদ্দেশ্য এই চিত্ৰতে আছে। সন্তান সকলে এইয়া বুদ্ধিত ৰাখিব লাগে। কেনেকৈ লিখে যিটো সন্তানসকলক বুজাওতে এক ছেকেণ্ড লাগে। তোমালোকেহে বুজাব পাৰা। তাত লিখা আছে যে আমি বিষ্ণুপুৰী দেৱী-দেৱতা নিশ্চয় আছিলোঁ অৰ্থাৎ দেৱী-দেৱতা কূলৰ আছিলোঁ। স্বৰ্গৰ মালিক আছিলোঁ। পিতাই বুজায় যে -মৰমৰ সন্তানসকল,ভাৰতত আজিৰপৰা ৫ হাজাৰ বছৰ আগতে সূৰ্য্যবংশী দেৱী-দেৱতা আছিল। সন্তানসকলৰ এতিয়া বুদ্ধিত আহিছে শিৱবাবাই সন্তানসকলক কৈছে-সন্তানসকল, তোমালোক সত্যযুগত সূৰ্য্যবংশী আছিল।

শিৱবাবা আহিছিল সূৰ্য্যবংশী ৰাজত্ব স্থাপনা কৰিবলৈ। যথার্থ ভাৰত স্বৰ্গ আছিল। এওঁৱেই পূজ্য আছিল, কোনো পূজাৰী নাছিল। পূজাৰ কোনো সামগ্ৰী নাছিল। এই শাস্ত্ৰতেই পূজাৰ ৰীতি নীতি লিখা আছিল। এইটো হৈছে সামগ্ৰী। বেহদৰ পিতা শিৱ বাবাই বহি বুজাইছে। তেওঁ হৈছে জ্ঞানৰ সাগৰ, মনুষ্য সৃষ্টিৰ বীজৰূপ। তেওঁক বৃক্ষপতি অথবা বৃহস্পতিও বুলি কোৱা হয়। বৃহস্পতিৰ দশা উচ্চতকৈ উচ্চ। বৃক্ষপতিয়ে তোমালোকক বুজাই আছে যে তোমালোকে পূজ্য দেৱী-দেৱতা আছিল। তাৰ পিছত পূজাৰী হৈ পৰিলা। যি দেৱতা সকল নিবিকাৰী আছিল তেওঁলোক পুনৰ কলৈ গল? নিশ্চয় পুনৰ জন্ম লৈ লৈ তললৈ নামি আহিব। গতিকে এক এক শব্দ লিখি ৰাখিব লাগে। অন্তৰত নে কাগজত? এই কথাবোৰ কোনে বুজায়? শিৱবাবাই। তেওঁৱেই স্বৰ্গ ৰচনা কৰে। শিৱবাবাই সন্তানসকলক সম্পত্তি দিয়ে। পিতাৰ বাহিৰে আৰু কোনেও দিব নোৱাৰে। লৌকিক পিতা হৈছে দেহধাৰী। তোমালোকে নিজকে আত্মা বুলি ভাবি পাৰলৌকিক পিতাক স্মৰণ কৰা-বাবা, তেতিয়া বাবাই ৰেস্তা কৰে-হে সন্তানসকল। গতিকে বেহদৰ পিতা হৈ গ'ল ন। সন্তানসকল, তোমালোক সূৰ্য্যবংশী দেৱী-দেৱতা সকল পূজ্য আছিল। পুনৰ তোমালোক পূজাৰী হৈ গ'ল। এইয়া হৈছে ৰাৱণৰ ৰাজ্য। প্ৰত্যেক বছৰতে ৰাৱণক জ্বলায়, তথাপিও নমৰেই। ১২ মাহৰ পিছৰ আকৌ ৰাৱণক জ্বলাব। তাৰপৰা সিদ্ধ কৰি দেখুৱালে যে আমি ৰাৱণ

সম্প্রদায়ৰ। ৰাৱণ অৰ্থাৎ ৫ বিকাৰৰ ৰাজ্য চলন্ত হৈ আছে। সত্যযুগত সকলো শ্ৰেষ্ঠাচাৰী আছিল, এতিয়া কলিযুগত ভ্ৰষ্টাচাৰী সৃষ্টি, এই চক্ৰ ঘূৰি থাকে। এতিয়া তোমালোক প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাবংশী সংগমযুগত বহি আছে। তোমালোকৰ বুদ্ধিত আছে যে আমি ব্ৰাহ্মণ হয়। শূদ্ৰকুলৰ নহয়। এই সময়ত হয়েই আসুৰি ৰাজ্য। পিতাক কোৱা হয়-হে' দুখ হ'ৰ্তা, সুখ ক'ৰ্তা। এতিয়া সুখ ক'ত আছে? সত্যযুগত। দুখ ক'ত আছে? দুখ কলিযুগতহে। দুখ হ'ৰ্তা, সুখ ক'ৰ্তা শিৱবাবাই হয়। তেওঁ সম্পত্তি দিয়েই সুখৰ কাৰণে। সত্যযুগক সুখধাম কোৱা হয়, তাত দুখৰ নাম নাথাকে। তোমালোকৰ আয়ুসো বেছি থাকে, কন্দাৰ প্ৰয়োজন নাথাকে। সময়মতে পুৰণি শৰীৰ এৰি নতুন লয়। ভাৱে এতিয়া শৰীৰ বুঢ়া হ'ল। প্ৰথমে সন্তানসকল সতোগুণী হয় সেইকাৰণে সন্তানসকলক ব্ৰহ্মজ্ঞানীতকৈ উচ্চ জ্ঞান কৰে কিয়নো তেওঁলোকতো তথাপি বিকাৰী গৃহস্থীৰ পৰা সন্যাসী হয়, তেন্তে তেওঁলোকে সকলো বিকাৰৰ বিষয়ে জানে। সবু সন্তানসকলৰ এই জ্ঞান নাথাকে। এই সময়ত গোটেই দুনিয়াত ৰাৱণ ৰাজ্য, ভ্ৰষ্টাচাৰী ৰাজ্য। শ্ৰেষ্ঠাচাৰী দেৱী-দেৱতাসকলৰ ৰাজ্য সত্যযুগত আছিল, এতিয়া নাই। পুনৰ ইতিহাসৰ পুনৰাবৃত্তি হ'ব। শ্ৰেষ্ঠাচাৰী কোনে বনাব? ইয়াততো এজনো শ্ৰেষ্ঠাচাৰী নাই। ইয়াত বিশাল বুদ্ধিৰ প্ৰয়োজন। এয়া হৈছে পাৰস বুদ্ধি হোৱাৰ যুগ। পিতাই আহি পাথৰ বুদ্ধিৰ পৰা পাৰসবুদ্ধি বনায়।

কোৱা হয় (সং) সংগই উদ্ধাৰ কৰে, কুসংগই ডুবায়ে। সত্য পিতাৰ বাহিৰে বাকী দুনিয়াখনেই হৈছে কুসংগ। পিতাই কৈছে মই সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী বনাই যাওঁ। পিছত সম্পূৰ্ণ বিকাৰী কোনে বনায়? কয় আমিনো কি জানো! নিৰ্বিকাৰী কোনে বনায়? নিশ্চয় পিতাইহে বনাব। বিকাৰী কোনে বনায়? এইটো কোনেও নাজানে। পিতাই বহি বুজায়, মানুহতো একোৱেই নাজানে। ৰাৱণ ৰাজ্য নহয়জানো। কাৰোবাৰ পিতাৰ মৃত্যু হ'লে সোধা ক'লে গ'ল? ক'ব স্বৰ্গবাসী হ'ল। ভালবাবু, তেন্তে ইয়াৰ অৰ্থ নৰকত আছিল নহয়জানো। তেন্তে তোমালোকো নৰকবাসী হ'লা নহয়জানো। কিমান সহজ বুজাবলগীয়া কথা। নিজকে কোনো নৰকবাসী বুলি নাভাবে। নৰকক বেশ্যালয়, স্বৰ্গক শিৱালয় কোৱা হয়। আজিৰ পৰা 5 হাজাৰ বছৰৰ আগত এই দেৱী-দেৱতাসকলৰ ৰাজ্য আছিল। তোমালোক বিশ্বৰ মালিক মহাৰজা-মহাৰাণী আছিল। পিছত পুনৰজন্ম লবলগীয়া হ'ল। পুনৰ জন্ম সকলোতকৈ তোমালোকে বেছি লৈছা। ইয়াৰ কাৰণেই মহিমা গোৱা হয়- আত্মাসকল পৰমাত্মাৰ পৰা আতৰত আছিল বহুতকাল। তোমালোকৰ স্মৃতিত আছে তোমালোক সৰ্বপ্ৰথমে আদিসনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্মালম্বীসকলেই আহিছা পিছত 84 জন্ম লৈ পতিত হৈ গ'লা, এতিয়া পুনৰ পাৱন হ'ব লাগে। আৱাহনো কৰে নহয়জানো- পতিত পাৱন আহা, তেন্তে প্ৰমাণপত্ৰ দিয়ে যে এজনেই সংগুৰু সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আহি পাৱন কৰি তোলে। নিজেই কয় ইয়াত বহি মই তোমালোকক পাৱন কৰি তুলো। বাকী 84 লাখ যোনি আদি নাই। 84 জন্ম হয়। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ প্ৰজা সত্যযুগত আছিল, এতিয়া নাই, ক'লে গ'ল? তেওঁলোকৰো 84 জন্ম লবলগীয়া হয়। যিসকল প্ৰথম নম্বৰত আহে তেওঁলোকেই পুৰা 84 জন্ম লয়। তেন্তে প্ৰথমে তেওঁলোক যাব লাগে। দেৱী-দেৱতাসকলৰ বিশ্বৰ ইতিহাসৰ পুনৰাবৃত্তি হয়। সূৰ্যবংশী-চন্দ্ৰবংশী ৰাজ্য পুনৰাবৃত্তি হ'বই। পিতাই তোমালোকক যোগ্য বনাই আছে, তোমালোকে কোৱা আমি আহিছোঁ এই পাঠশালা বা বিশ্ববিদ্যালয়লৈ, য'ত আমি নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হওঁ। আমাৰ লক্ষ্য বস্তু এইটো। যিয়ে ভালদৰে পুৰুষাৰ্থ কৰিব তেওঁৱেই পাছ কৰিব। যি পুৰুষাৰ্থ নকৰিব প্ৰজাৰ ভিতৰত কোনোবা বহুত ধনবান হ'ব, কোনোবা কম হ'ব। এই ৰাজধানীৰ সৃষ্টি হৈ আছে। তোমালোকে জানা আমি শ্ৰীমতৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি শ্ৰেষ্ঠ হৈ আছে। শ্ৰীশ্ৰী শিৱবাবাৰ শ্ৰীমতৰ পৰা শ্ৰীলক্ষ্মী-নাৰায়ণ বা দেৱী-দেৱতা হয়। শ্ৰী মানে শ্ৰেষ্ঠ। এতিয়া কাকো শ্ৰী কব নোৱাৰি। কিন্তু ইয়াত যি আহে সকলোকে শ্ৰী কৈ দিব। শ্ৰী অমুক..... এতিয়া দেৱী দেৱতাসকলৰ বাহিৰে কোনো শ্ৰেষ্ঠ হ'ব নোৱাৰে। ভাৰত শ্ৰেষ্ঠতকৈ শ্ৰেষ্ঠ আছিল। ৰাৱণ ৰাজ্যত ভাৰতৰ মহিমাই সমাপ্ত কৰি দিলে। ভাৰতৰ মহিমাও বহুত নিন্দাও বহুত। ভাৰত বহুত ধনবান আছিল, এতিয়া একেবাৰে কংগাল হৈ পৰিল। দেৱতাসকলৰ সন্মুখত গৈ তেওঁলোকৰ মহিমা গায়- আমি নিৰ্গুণ আমাৰ কোনো গুণ নাই। দেৱতাসকলক কয় কিন্তু তেওঁলোক জানো দয়ালু আছিল। দয়ালু এজনকেই কোৱা হয় যি মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা বনায়। এতিয়া তেওঁ তোমালোকৰ পিতাও, শিক্ষকো, সংগুৰুও। গেৰান্টি(প্ৰতিশ্ৰুতি) কৰে- মোক স্মৰণ কৰিলে তোমালোকৰ জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপ ভস্ম হ'ব আৰু লগত লৈ যাম। পিছত তোমালোক নতুন দুনিয়ালৈ যাব লাগিব। এইটো পাঁচহাজাৰ বছৰৰ চক্ৰ। নতুন দুনিয়া আছিল গতিকে পুনৰ হ'ব। দুনিয়া পতিত হ'ব পুনৰ পিতাই আহি পাৱন কৰি তুলিব। পিতাই কয় পতিত ৰাৱণে বনায়, পাৱন মই বনাওঁ। বাকী ইয়াত পুতলাৰ পূজা কৰি থাকে। তেওঁলোকে নাজানে ৰাৱণৰ 10 মূৰ কিয় দিয়ে? বিষ্ণুকো 4 বাহু দিয়ে। কিন্তু এনেকুৱা মনুষ্যজানো থাকে। যদি 4 বাহু থকা মানুহ থাকে তেন্তে তেওঁলোকৰ সন্তানসকলো তেনেকুৱা হ'ব লাগিব। ইয়াততো সকলোৰে 2 বাহু। একো নাজানে। ভক্তি মাৰ্গত শাস্ত্ৰ মুখস্থ কৰি লয়, তেওঁলোককো কিমানে অনুকৰণ কৰে। আচৰিত! ইয়াত পিতা জ্ঞানৰ গৰাকী। কোনো মনুষ্য জ্ঞানৰ গৰাকী হ'ব নোৱাৰে। জ্ঞানৰ সাগৰ তোমালোকে মোক কোৱা অলমাইটি অথাৰিটি...এয়া পিতাৰ মহিমা। তোমালোকে পিতাক স্মৰণ কৰি পিতাৰ পৰা শক্তি লোৱা, যাৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ মালিক হৈ যোৱা। তোমালোকে বুজিছা আমাৰ বহুত শক্তি আছিল, আমি নিৰ্বিকাৰী আছিলোঁ। গোটেই বিশ্বৰ ওপৰত অকলে ৰাজ্য কৰিছিল। যেতিয়া সৰ্বশক্তিবান কব নহয় জানো। এই

লক্ষ্মী-নাৰায়ণ গোটেই বিশ্বৰ মালিক আছিল। এই শক্তি তেওঁলোকে ক'ৰ পৰা পালে? পিতাৰ পৰা। উচ্চতকৈও উচ্চ ভগৱান নহয়নে। কিমান সহজ বুজায়। এই ৪৪ চক্ৰ বুজাবলৈ নিশ্চয় সহজ নহয়নে। যাৰ দ্বাৰাই তোমালোকে ৰাজস্ব লাফ কৰা। পতিতে বিশ্বৰ ৰাজস্ব লাফ কৰিব নোৱাৰে। পতিতে তেওঁলোকৰ আগত মূৰ দোৱায়। ভাৱে আমি ভক্ত। পাৰনৰ আগত মূৰ দোৱায়। ভক্তি মার্গও আধাকল্প চলে। তোমালোকে এতিয়া ভগৱানক পাইছা। ভগৱানবাচ - মই তোমালোকক ৰাজযোগ শিকাও,ভক্তিৰ ফল দিবলৈ আহো। গোৱাও হয় ভগৱান কিবা নহয় কিবা ৰূপত আহি যাব। পিতাই কয় মই কি গৰু গাড়ী আদিত আহিম জানো। যি উচ্চতকৈও উচ্চ আছিল ৪৪ জন্ম সম্পূৰ্ণ কৰিছে,তেওঁৰ শৰীৰত আহো। সত্যযুগতহে উত্তম পুৰুষ থাকে। কলিযুগত কণিষ্ঠ, তমোপ্ৰধান। তোমালোকে এতিয়া তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান হোৱা। পিতাই আহি তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান বনায়। এয়া হ'ল খেল। ইয়াক যদি বুজি নোপোৱা তেন্তে স্বৰ্গত কেতিয়াও আহিব নোৱাৰা। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

(১) এক পিতাৰ সংগত নিজকে পাৰস বুদ্ধি বনোৱা। সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী হোৱা। কুসংগৰ পৰা আঁতৰি থাকিব।

(২) সদায় এই সুখত থাকিব যে আমি স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰীৰ পৰা নতুন সৃষ্টিৰ মালিক চক্ৰৱৰ্তী হোৱা। শিৱবাবা আহিছে আমাক সূৰ্যবংশী কৰি তুলিবলৈ। আমাৰ লক্ষ্য এইয়াই।

বৰদান: নিমিত্ৰ মাত্ৰ যিকোনো সেৱা কৰি বেহদৰ বৃত্তি দ্বাৰা প্ৰকম্পন বিয়পাই থাকোঁতা বেহদৰ সেৱাধাৰী হোৱা এতিয়া বেহদ পৰিৱৰ্তনৰ সেৱাত তীব্ৰ গতি আনা। এনেকৈ নহয় যে কৰিতো আছো, ইমান ব্যস্ত থাকো যে সময়েই পোৱা নহয়। কিন্তু নিমিত্ত যিকোনো সেৱা বেহদৰ সহযোগী হব পাৰা, মাথো বৃত্তি বেহদত থাকিব লাগে প্ৰকম্পন বিয়পি থাকিব। যিমনে বেহদত ব্যস্ত হৈ থাকিব যি কৰ্তব্য আছে সেইয়া আৰু সহজ হৈ পৰিব। প্ৰতিটো সংকল্প, প্ৰতিটো ছেকেণ্ড শ্ৰেষ্ঠ প্ৰকম্পন বিয়পাই তোলাৰ সেৱা কৰাটোৱেই বেহদৰ সেৱাধাৰী হোৱা।

স্লোগান: শিৱ পিতাৰ লগত যুগ্ম হৈ থাকোঁতা শিৱশক্তিৰে শৃংগাৰ হৈছে জ্ঞানৰ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!